

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

به قلم روری دوناقي* و لینا السعافین**
برگرداننده: حمید بهشتی
۰۹ اکتوبر ۲۰۱۵

کنیزی صدها زن موریتانیایی در عربستان سعودی

بنا بر گزارش فعالان حقوق بشر به زنان موریتانیایی در عربستان سعودی تجاوز شده است، در حالی که آنها برای اشتغال بدانجا برده شده اند.

به گزارش یکی از فعالان تیم سازمان ناظر خاورمیانه (Middle East Eye-MEE) بیش از ۹۰۰ زن موریتانیایی در سال ۲۰۱۵ به دام انسان فروشان افتاده، برای اشتغال به عربستان سعودی برده و به انجام کارهای دیگر مجبور گشته اند.

طبق گزارش سازمان ناظر خاورمیانه به نقل از "المهدی اولد لمرابط" در پایتخت موریتانیا زنان مزبور فکر می کنند به پرستاری یا آموزگاری اشتغال خواهند یافت در حالی که پس از ورود بدانجا مجبور به انجام خدمتگزاری می گردند. به گفته "لمرابط" برخی از این زنان هنگامی که معترض گشته و مقاومت نمودند مورد ضرب و شتم و تجاوز جنسی قرار گرفته، در اطاق های کوچک محبوس و به آنها غذا داده نمی شد.

عربستان سعودی در آغاز سال ۲۰۱۵ رسماً کارگرانی را از موریتانیا وارد نمود. وزارت کار در ریاض برای مردان جواز اشتغال برای برخی مشاغل (رانندگی، گارسنی و خدمتگزاری) و برای زنان جواز پرستاری، آموزگاری و خدمتگزاری صادر نمود.

به خاطر نرخ بالای بیکاری در موریتانیا که ۳۰٪ می باشد بسیاری از افراد، شانس خویش را در رفتن به عربستان یافته و حاضر بدینکار گشته اند. نرخ فقر در موریتانیا که ۴ میلیون جمعیت دارد بالای ۴۰٪ می باشد.

به گفته "لمرابط" در این زمینه به زودی بازار سیاهی به وجود آمد تا از کسانی که علاقه مند به رفتن به عربستان بودند بهره برداری گردد و دولت موریتانیا نیز در قبال آن اقدامی ننمود.

اشخاصی آغاز نمودند به باز کردن دفاتر غیرقانونی و مخفی برای معاملات واسطگی که از کنترل دولت خارج بود. به گفته "لمرابط" «زنان مزبور را یکی یکی و مخفیانه به خارج می فرستند بدون آن که مأموران دولت از آن مطلع گردند».

آنها پیش از خروج از کشور و رفتن به عربستان سعودی قراردادی را امضاء می کنند که در آن ماهانه پرداخت ۱۲۰۰ ریال سعودی، معادل ۲۸۵ لیره تضمین می گردد. این مبلغ دو برابر میزان درآمد متوسط در موریتانیا می باشد. در قرارداد مزبور ماده ای نیز قید شده است که آنها پس از ورودشان به عربستان موظف به بازپرداخت هزینه سفر خود می باشند.

این به صاحبان شرکت های واسطه حق می دهد که در اولین ماه های اقامت آنان در عربستان حقوق آنها را به خود اختصاص دهند تا زمانی که تمامی هزینه سفر را برداشت کرده باشند. معمولاً حقوق آنها بسیار کمتر از میزانی است که در آغاز به آنها قول داده شده است. از آنان پس از ورود به عربستان گذرنامه هایشان را گرفته و قراردادهای بسته شده را لغو و قراردادهای جدیدی با آنان بسته می شود که بر طبق آن، آنها موظف به خدمتگاری در منازل می شوند که آنها را بدانجا می فرستند.

زنان موریتانیایی درنواکشئت، پایتخت آن کشور پس از بازگشت از عربستان

سازمان ناظر خاورمیانه در مصاحبه با یکی از زنانی که به عربستان فروخته شده بود از وی می شنود که از درج گزارش سرگذشتش در عربستان در مطبوعات هراس دارد. بسیاری از زنان مزبور با استیصال از رنج هائی که تحمل کرده بودند تعریف کردند. اطلاعات مزبور نتیجه فعالیت گروه دیگری از فعالان موریتانیایی در پایتخت آن کشور می باشد که تحت عنوان شهروندان فعال علیه نقض حقوق کارگران زن "هرائیتی" در عربستان عمل می کنند. گروه فعالان مزبور که "لمرابط" یکی از آنهاست گزارش می کند که کارگران زن مزبور در عربستان مجبور می گردند روزانه ۱۸ ساعت کار کنند، در حالی که نه تعطیلات آخر هفته داشته و نه اضافی حقوقی به آنها داده می شود. برخی از آنان از صاحب کارهای سعودی ایراد می گیرند که تحت خشونت و تجاوز جنسی قرار گرفته اند. واژه "هرائیت" در نام گروه فعالان مزبور مشتق از "هرائین" به معنی آزاد شدگان است که ۴۰٪ اهالی موریتانیا را شامل می شود. بسیاری از "هرائیتی" ها بازماندگان بردگان می باشند. البته برده داری در ۱۹۸۱ ممنوع گشته است. اما تا ۲۰۰۷ طول کشید تا آن که دولت موریتانیا آن را جرم اعلام نمود و بنا بر گزارشات مکرر به خاطر مشکل بودن کسب سواد و آموزش، هنوز بردگانی هستند که به اربابان سابق خویش بازگشت نموده اند زیرا آنها خود قادر به تأمین هزینه زندگی خویش نبوده و به شرایطی شبیه بردگی بازگشت نموده اند. زنان "هرائیتی" که با تصور زندگی بهتر حاضر به رفتن به عربستان سعودی شده و در وضعیت استثماری قرار گرفته اند، از دسترس کنترل مأموران موریتانیایی دور می باشند. به گفته "لمرابط" این بدان خاطر است که اینکار به صورت منفرد و توسط دفاتر به ثبت نرسیده در بازار سیاه در موریتانیا صورت می گیرد. از ۹ میلیون کارگر وارداتی در عربستان سعودی نزدیک به یک سوم آنها فاقد مدرک و قرارداد می باشند. در سال ۲۰۱۳ دولت عربستان اقدامی دوساله را برای اخراج کارگران بی جواز کار از کشور اعلام نمود و طی این مدت نیم میلیون از سه میلیون کارگر فاقد جواز را از کشور اخراج نمود. در عربستان سعودی نیمی از کارگران، مهاجر بوده و به نحوی تحت استثمار می باشند. آنان به کارفرمایان خود وابسته بوده و از حقوقی که در قوانین کار در نظر گرفته شده است بهره مند نمی باشند. بسیاری از کارگران مزبور روزانه

ساعت های زیادی باید کار کنند و حقوقشان ماه ها و بلکه سال ها پرداخت نمی شود. خوراکی که به آنان داده می شود کافی نبوده، تحت فشار روانی و جسمی و به لحاظ جنسی مورد تجاوز قرار می گیرند.

بنا بر اخطار سازمان نگرهبانان حقوق بشر در صورتی که مأموران موریتانیایی در قبال سوء استفاده از هموطنان خویش اقدام نمایند کاری می کنند که برای کشور فقیری مانند موریتانیا بی خطر نیست.

به گزارش "آدم کوگل"، یکی از کارشناسان امور خاورمیانه در سازمان نگرهبانان حقوق بشر برای عربستان سعودی سودآور است که نیروی کار خود را از کشورهای نظیر موریتانیا تأمین نماید که دچار فقر بوده و فاقد منابع زیر زمینی برای بهره برداری می باشند تا قادر گردند اهالی خود را از دست برده فروشان نجات دهند.

اما در موارد ویژه، از جمله فیلیپین، دولت موفق به مقرر نمودن حداقل حقوق برای شهروندان خویش که در عربستان سعودی اشتغال دارند، گشته است.

به دنبال گزارشات مکرر مبنی بر استثمار کارگران فیلیپینی در عربستان سعودی، مأموران این کشور واقع در جنوب شرقی آسیا از ریاض خواهان پرداخت حداقلی از حقوق ماهانه به میزان ۳۵۰ لیره و تضمین میزانی از سطح زندگی که مشمول تعطیلی یک روز در هفته می باشد، گشته اند.

با این که مأموران سعودی یک سال تمام به هیچ یک از اهالی فیلیپین اجازه ورود به کشور را ندادند، سرانجام عربستان مجبور به قبول شرایط مزبور گشت.

در حال حاضر سازمان شهروندان فعال مدافع حقوق کارگران "هائیتی" از ادارات موریتانیا خواهان این می باشد که اقدام نموده و زنان هموطن خویش را که نمی توانند عربستان سعودی را ترک نمایند، بازگردانند. به تازگی تظاهراتی در "نواکشت"، پایتخت موریتانیا در مقابل سفارت عربستان سعودی برگزار شد. اما به گفته "لمرابط" بی نتیجه بود.

تظاهرات مقابل سفارت عربستان سعودی در "نواکشت"

به گفته "لمرابط" تظاهرات مزبور با اعمال خشونت توسط پولیس سرکوب گشت و برخی از فعالان سازمان شهروندان مدافع حقوق کارگران "هائیتی" دستگیر و مأموران دولت به هیچ یک از خواسته های تظاهرکنندگان عمل ننمود. به گفته او دولت به سادگی از توجه بدین موضوع چشم پوشی کرده است. به همین جهت اقدامات اعتراضی دیگری در آینده صورت خواهد گرفت.

سندپکاهای کارگری و از جمله کنفدراسیون عمومی کارگران موریتانیایی و "سازمان نجده علیه برده داری" نیز دولت موریتانیا را تحت فشار نهاده اند تا دست برده فروشان را از اجتماع کوتاه نماید. سازمان های مزبور همچنین رسماً خواهان اقداماتی برای حمایت از کارگرانی گشته اند که مایل به اشتغال در عربستان می باشند.

اتحادیه بین المللی سندیکائی که همواره روزانه گزارشاتی در باره انسان فروشی را از سازمان های مربوطه در موریتانیا دریافت می دارد از "نواکشت" خواهان اقدام قاطع در این زمینه گشته است.

به گفته "شاران بارو"، دبیر کل اتحادیه بین المللی سندیکائی (IGB) موریتانیا می باید به زودی برای آزادی زنانی که به عربستان سعودی برده شده و در آنجا بردگی می کنند، اقدام نماید. جلو برده فروشان می باید گرفته شده و آنها می باید محاکمه گردند.

سفارتخانه های عربستان سعودی و موریتانیا در لندن به هنگام انتشار این گزارش و درخواست موضعگیری، از پاسخ دادن بدان خودداری نمودند.

برای شرکت در فراخوان اتحادیه بین المللی سندیکائی بر روی تصویر کلیک کنید.

** : لینا السعافین از نسل سوم پناجویان فلسطینی است. خانواده او از اهالی روستای فلوجه واقع میان المجدان و الجلیل می باشند. وی پس از اخذ مدرک دیپلم ادبیات انگلیسی در دانشگاه بیرزانت در ۲۰۱۱ در زمینه روزنامه نگاری آغاز به کار نمود. وی اکنون در سازمان ناظر خاورمیانه در لندن کار می کند.

* : روری دوناقی دبیر اخبار سازمان ناظر خاورمیانه می باشد. وی مرکز حقوق بشر در امارات را تأسیس نمود، اولین سازمانی که در امارات متحده عربی فعالیت در زمینه حقوق بشر را آغاز نمود.

برگرفته از تلاکسکالا – ۶ اکتوبر ۲۰۱۵

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=16135>